

каритѣ казваха — Велковѣ трѣбваше да е идиотѣ. А той и днесѣ жъни лаври въ театра.

Велина. (Като излиза отъ къмъ мъртвеца отива при Слава и Галина) Да минемѣ въ другата стая, (минаватъ въ другата стая).

IX

(Байновѣ, Червенковѣ, и Априловѣ влизатъ)

Д-ръ Байновѣ. (къмъ Априловѣ) Твое то мнение, колега?

Д-ръ Априловѣ. Азъ констатирамѣ, че Запряновѣ дава признаци на животѣ.

Д-ръ Червенковѣ. И азъ съмѣ на сжщото мнение.

Д-ръ Байновѣ. Значи и трима сме на едно мнение. (Мълчание) Намирате ли, обаче, че трѣбва да се побърза. Или да почакаме?

Д-ръ Априловѣ. Азъ мисля, че още сега трѣбва да му се направи инжекция

Д-ръ Червенковѣ. А не ви ли смуцава друго: ако дадемѣ животѣ на мъртвеца — нѣма ли да го злопосттвимѣ?

Д-ръ Априловѣ. Защо?

Д-ръ Червенковѣ. Защото и да го съживимѣ — той ще бжде изгубенѣ човѣкъ. Първо той ще остане нѣмѣ; второ не е изключено да остане безѣ память. . . А споредѣ мене: да се парализира цѣлата му дѣсница.

Д-ръ Байновѣ. Тукѣ младиятѣ колега е правѣ до нѣкжде. Но азъ мисля, че при едно третиране. . .

Д-ръ Априловѣ. Забелязахте ли синето на тила?

Д-ръ Червенковѣ. Да.

Д-ръ Априловѣ. Това ми дава осно-